

for at komme til en god Ende paa den, maa man lade nogle Aar gaae hen, for at man virkelig kan sige at have gjort en Prøve; thi det er dog klart, at det ikke vil kunne føre til Noget at lade en ny Indretning komme til Udførelse i knapt 1½ Aar, og saa afbryde dens Udvikling.

Der er af en æret Rigsdagsmand talt om, at Communalbestyrelsen formedelst sin store Afhængighed var ude af Stand til at virke for Communen, uagtet den ellers efter den Maade, hvorpaa den er sammensat, og efter de Kræfter, den har i sin Midte, vilde være velstillet dertil, og han nævnedes som et Hovedexempel. Gasbelysningen; men der er den ærede Taler seil underrettet, thi Communalbestyrelsen har aldrig været generet ved nogenformelt Indskrænkning i sine, hiin Gjenstand vedkommende Beslutninger. Feilen ligger deri, at den ei har kunnet blive færdig med sine Beslutninger, det er Sagen. Man kan, efter min Overbeviisning, hverken tilregne Ministeriet eller Individerne den urigtige Organisation. Feilen er imidlertid bleven endnu større ved Communens Opfattelse af Institutionen, ved Borgerrepræsentanternes Regjeren Dag ud og Dag ind. Naar de samles, bekræftige de sig hovedsagelig med det Executive, de tilegne sig en fuldkommen executiv Virksomhed. Istedetfor at Administrationen burde være overladt til Communens befuldmægtigede Embedsmænd, deliberere Repræsentanterne fra Maaned til Maaned i Kommissioner og Plenarmøder om, hvorledes Sager bedst i deres Details skulle udføres. Der er en vis Fristelse til saaledes

at have den daglige Magt; men det gaaer igjen ud over Forretningerne. Dersom jeg stulde virke for en Omdannelse af dette Forhold, saa vilde mine Bestræbelser gaae ud paa, at de her nævnte Myndigheder blive adskilte, at Repræsentanterne faae Magt over Pengebevillingerne og Alt, hvad dertil hører, og over de betydeligere almindelige Beslutninger, vedkommende Eiendommenes Substant, og vigtige Foranstaltninger; men dermed maatte det ogsaa være nok, idet det overdroges deres Befuldmægtigede at styre de forskellige Brancher, og fremdeles, at der i Spidsen for hver Hovedbranche sattes een Mand, der bærer Ansvar. Det er dette, som der efter min Mening savnes i Kjøbenhavn. Det er, som sagt, den altfor megen Regjeren af samtlige Repræsentanter, som har gjort Skade i Kjøbenhavns Commune.

Det er allerede meget rigtigt bemærket af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrad), at Staten umuligt kan give en Skattemyndighed i Communens Haand paa den Maade, at den kunde udskrive saa store Skatter, som den vilde, til Communen. Det er aldeles nødvendigt, at Lovgivningen i saa Henseende giver visse bestyttende Bestemmelser for Skattemynderne og visse Regler for Skattens Fordeling, navnlig om de forskellige, fra gammel Tid bestaaende Grundbolde for Skatternes Paalæg, som netop paa Grund af deres Alder ikke faalet bør opgives, idet enhver gammel Grundvold for en Stat, just fordi den er gammel og tilvænnt, har en stor Fordeel frem for enhver ny.